

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор

Одеського державного університету
внутрішніх справ

доктор юридичних наук, професор

Максим КОРНІЄНКО

«16» 05 2025 р.

ВИСНОВОК

Одеського державного університету внутрішніх справ щодо дисертації Купцова Максима Володимировича на тему: «Адміністративно-правове регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського союзу: компаративний аспект», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право»

ВИТЯГ

з протоколу засідання кафедри адміністративно-правових дисциплін Інституту права та безпеки Одеського державного університету внутрішніх справ № 10 від 07 травня 2025 року щодо проведення публічної презентації та обговорення наукових результатів дисертації аспіранта Одеського державного університету внутрішніх справ Купцова Максима Володимировича на тему: «Адміністративно-правове регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського союзу: компаративний аспект».

ГОЛОВУЮЧА: доктор юридичних наук, професор Денисова Аліна Володимирівна.

ПРИСУТНІ:

Корнієнко М.В. доктор юридичних наук, професор,
Денисова А.В. доктор юридичних наук, професор,
Ярмакі Х.П. доктор юридичних наук, професор,
Підпала І.В. доктор юридичних наук, доцент
Степаненко С.В. доктор з державного управління, професор,
Калаянов Д.П. доктор юридичних наук, професор,
Баранов С.О. кандидат юридичних наук, доцент,
Сірко В.С. кандидат юридичних наук, доцент,
Берендеева А.І. кандидат юридичних наук, доцент,
Боксгорн А.В. кандидат юридичних наук, доцент,
Жильцов О.Л. кандидат юридичних наук,
Клейман М.Ю. кандидат юридичних наук,
Терлецький А.В. кандидат юридичних наук,
Домброван Н.В. кандидат юридичних наук, доцент,
Медведенко Н.В. кандидат юридичних наук, доцент,
Теслюк І.О. кандидат юридичних наук

З присутніх - 6 докторів наук та 10 кандидатів наук - фахівців за профілем поданої на розгляд дисертації.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

Обговорення наукового дослідження ад'юнкта Одеського державного університету внутрішніх справ Купцова Максима Володимировича на тему: «Адміністративно-правове регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського союзу: компаративний аспект», поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» за спеціальністю 081 «Право» з метою надання висновку про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації.

Робота виконана в Одеському державному університеті внутрішніх справ.

Науковий керівник: Сірко В.С., кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри адміністративно-правових дисциплін Інституту права та безпеки Одеського державного університету внутрішніх справ.

Купцов Максим Володимирович, народився 02 травня 1991 року в м Луганськ.

У 2013 році закінчив Національний університет «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого» і отримав повну вищу юридичну освіту за спеціальністю «Правознавство та здобув кваліфікацію юриста.

У 2023 році закінчив Київський національний економічний університет і отримав повну вищу економічну освіту за спеціальністю «Фінанси, банківська справа та страхування».

01 вересня 2023 року вступив до відділу аспірантури (ад'юнктури) і докторантури Одеського державного університету внутрішніх справ на заочну форму навчання для здобуття наукового ступеня доктора філософії зі спеціальності 081 «Право».

З серпня 2013 року по теперішній час працює на оперативних посадах у Службі безпеки України (ЄРДПОУ № 00034074).

З березня 2024 року по теперішній час перебуває на посаді позаштатного радника Голови Державного агентства відновлення та розвитку інфраструктури України з питань захисту об'єктів критичної інфраструктури.

вересня 2023 року наказом від 31.08.2023 № 211 о/с зарахований до докторантури та аспірантури Одеського державного університету внутрішніх справ.

Тему дисертації затверджено на засіданні Вченої ради Одеського державного університету внутрішніх справ (протокол № 2 від 26 вересня 2023 року).

Освітньо-наукову програму підготовки здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти спеціальності 081 «Право» завершив 21.04.2025 року.

Здобувач має 10 наукових публікацій, серед яких 5 наукових статей, опубліковані в юридичних фахових виданнях України, затверджених наказом

МОН України, 5 тез доповідей на науково-практичних конференціях, з яких 3 – міжнародні.

СЛУХАЛИ:

Доповідь ад'юнкта Купцова М.В., про результати виконаного наукового дослідження на тему: «Адміністративно-правове регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського союзу: компаративний аспект». Здобувач ознайомив присутніх зі структурою дисертації, обґрунтував актуальність обраної теми дослідження. Публічні закупівлі є однією з найважливіших сфер діяльності держави, адже вони забезпечують ефективне використання бюджетних коштів, сприяють розвитку конкуренції та створюють умови для прозорості у взаємодії держави з бізнесом. В умовах глобалізації та інтеграції України до європейського простору особливого значення набуває компаративний аналіз адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського Союзу.

Законодавче регулювання публічних закупівель в Україні базується на Законі «Про публічні закупівлі», який визначає загальні принципи здійснення закупівель, процедури та механізми їх контролю. Водночас у Європейському Союзі правове регулювання ґрунтується на директивах 2014/24/ЄС та 2014/25/ЄС, які встановлюють загальні правила щодо організації та проведення закупівель в країнах-членах ЄС. Вивчення європейського досвіду дає можливість адаптувати українське законодавство до міжнародних стандартів, забезпечуючи вищий рівень ефективності та прозорості.

Одним із ключових аспектів публічних закупівель є антикорупційні механізми. Корупція у сфері державних закупівель є поширеною проблемою, що негативно впливає на економічний розвиток країни та рівень довіри суспільства до державних органів. У Європейському Союзі широко застосовуються механізми забезпечення доброчесної конкуренції, електронні тендерні системи, незалежний аудит та контроль громадськості за процесами закупівель. Запровадження аналогічних інструментів в Україні може значно знизити корупційні ризики та сприяти більш раціональному використанню бюджетних коштів.

Економічний аспект адміністративно-правового регулювання також має суттєве значення. Ефективне функціонування системи закупівель сприяє розвитку національної економіки, залученню іноземних інвестицій та зміцненню довіри бізнесу до державних процесів. У державах ЄС закупівельні процедури спрямовані на максимальне забезпечення відкритості ринку та рівності учасників, що стимулює конкуренцію та веде до покращення якості товарів і послуг, що закуповуються державою.

Україна, прагнучи інтеграції до європейського економічного простору, активно адаптує своє законодавство до вимог ЄС. Вивчення компаративного аспекту адміністративно-правового регулювання публічних закупівель дозволяє визначити найбільш ефективні механізми правового регулювання та впровадити їх в українську систему. Таким чином, дана тема дисертаційного дослідження має як теоретичну, так і практичну значимість, сприяючи

удосконаленню правової бази та формуванню ефективної моделі управління державними закупівлями.

Відсутність належного адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні викликає чисельні порушення вказаних закупівель в Україні, зловживання у вказаній сфері з боку посадових осіб, що знижує довіру до України з боку міжнародних партнерів, у тому числі щодо подальшого надання допомоги Україні. Необхідністю втілення пропозицій з метою часткового усунення причин та умов вказаних порушень обґрунтовується своєчасність, актуальність, а також наукове та практичне значення дисертаційного дослідження.

Дослідженням окремих питань адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в різні періоди займалися такі науковці як Ілля Володимирович Влялько, Катерина Юріївна Водоласкова, Кучеренко Ігор Григорович, Андрій Миколайович Довбенко, Юлія Олександрівна Овrameць, Владислав Володимирович Повидиш, Сергій Петрович Ткачук, Неллі Юріївна Цибульник та інші.

Високо оцінюючи науковий рівень цих праць, необхідно зазначити, що вказані вчені, здебільшого, розглядали окремі питання із нормативно-правового забезпечення публічних закупівель. Однак вказана проблематика достатньо не вирішена потребує подальшого розроблення, в тому числі з урахуванням національних інтересів. Автором доведено, що необхідно переглянути процедуру публічних закупівель, яка регулюється адміністративно-правовими нормами, що містяться у законах та підзаконних нормативно-правових актах, на підставі яких відбуваються правовідносини у сфері публічних закупівель. Одними з напрямків для вдосконалення адміністративно-правової регламентації публічних закупівель є встановлення причин та умов, які викликають зловживання та сприяють їм у сфері публічних закупівель. Потребують врахування в національному законодавстві окремі положення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель у країнах ЄС, в тому числі збільшення терміну подачі пропозицій, необхідність визначення комісій установами-замовниками у складі щонайменше трьох осіб або п'яти осіб.

Грунтовних наукових досліджень, які б враховували вказані проблеми адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського Союзу та пропонували сукупність пропозицій щодо змін законодавства, недостатньо. Такий стан негативно впливає на законодавчу та правозастосовну практику, а тому ці обставини зумовили вибір теми дисертаційного дослідження, засвідчуючи її обґрунтованість та актуальність.

Саме відсутність належних пропозицій адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні з урахуванням досвіду країн ЄС з метою усунення певних причин та умов вчинення порушень у сфері публічних закупівель та необхідністю втілення пропозицій обґрунтовується своєчасність, актуальність, а також наукове та практичне значення дисертаційного дослідження.

У зв'язку з цим постає досить важливе питання необхідності вдосконалення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель.

Досягнення поставленої мети передбачає на наш погляд розв'язання таких задач:

- дослідити генезис і розвиток інституту публічних закупівель в Україні;
- розкрити поняття та зміст публічних закупівель;
- розглянути основні положення механізму адміністративно-правового регулювання публічних закупівель;
- розглянути адміністративно-правові норми, юридичні факти, правовідносини у сфері публічних закупівель;
- дослідити акти реалізації права, як результат адміністративно-правових відносин (правовідносин) у сфері публічних закупівель;
- з'ясувати основні положення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель у країнах ЄС;
- запропонувати напрями удосконалення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні;
- запропонувати зміни та доповнення до законодавства для вдосконалення функціонування інституту публічних закупівель.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що отримано нові результати щодо адміністративно-правового регулювання публічних закупівель та запропоновані відповідні зміни та доповнення до законодавства.

За результатами дослідження автором:

1. Встановлено, що генезис і розвиток адміністративно-правового регулювання інституту публічних закупівель в Україні складається з наступних періодів:

Радянський період становлення державних закупівель (1921-1991 роки), який характеризується впровадженням адміністративно-планового підходу, окремі форми торгів в основному використовувалися лише в зовнішньоекономічній діяльності;

Початковий період становлення нормативно-правового забезпечення закупівлі товарів (робіт, послуг) для державних потреб у незалежній Україні (1991-2000 роки), в якому проглядалася позитивна тенденція захисту національного товаровиробника, недопущення надходження на ринок України неякісної продукції, запобігання економічно необґрунтованому завищенню цін на товари (роботи, послуги).

Період становлення законодавчого рівня забезпечення закупівель товарів, робіт і послуг в Україні (2000-2014 роки), якому притаманні умови надання переваг тендерним пропозиціям вітчизняних виробників під час закупівлі товарів, робіт і послуг за державні кошти та обмеження участі у процедурі закупівлі виключно вітчизняними виробниками у разі, коли очікувана вартість предмета закупівлі не перевищує визначених сум;

Період прискорення наближення законодавства України з питань державних закупівель, а в подальшому публічних закупівель до законодавства ЄС (2014-2024 роки), приймається установка, що заходи стосовно державних закупівель не повинні розроблятися, прийматися або застосовуватися в такий спосіб, щоб захищати вітчизняних постачальників, товарів або послуг, чи дискримінувати іноземних постачальників, товари або послуги. Забезпечується поступова адаптація законодавства України до законодавства ЄС, здійснюється

подальший розвиток електронної системи закупівель, впроваджуються нові інструменти, що спрощують та автоматизують процес закупівель, приймаються заходи щодо уніфікації, стандартизації публічних закупівель, впроваджуються закупівлі через централізовані закупівельні організації.

2. Автор дійшов висновку, що законодавець свідомо пішов шляхом спрощення визначення публічних закупівель з метою подальшої можливості коригування змісту визначення публічних закупівель, посиляючись на зміст Закону України «Про публічні закупівлі» від 25 грудня 2015 року. На думку автора поняття тендер, конкурсні торги, прок'юремент, державне замовлення, державні закупівлі, публічні закупівлі – є за змістом тотожними, які передають зміст одного явища.

Публічні закупівлі визначено як закупівлі товарів, робіт і послуг для забезпечення потреб держави, територіальних громад та об'єднаних територіальних громад, які повинні забезпечити добросовісну конкуренцію серед учасників, максимальну економію, ефективність та пропорційність, відкритість та прозорість на всіх стадіях, недискримінацію учасників та рівне ставлення до них, об'єктивне та неупереджене визначення переможця, запобігання корупційним діям і зловживанням, необхідні технічні та якісні характеристики предмета закупівлі.

3. Автором уперше запропоновано визначення механізму адміністративно-правового регулювання публічних закупівель включає в себе: Адміністративно-правові норми у сфері публічних закупівель, що закріплюють порядок проведення публічних закупівель, в яких визначено суб'єкти публічних закупівель, їх права та обов'язки, юридичні факти, за наявності яких норми права починають діяти, а також державно-примусові заходи, що застосовуються у разі невиконання визначених правових вимог щодо порядку здійснення публічних закупівель.

Юридичні факти, які встановлюють конкретні обставини, за наявності яких «включається» механізм адміністративно-правового регулювання публічних закупівель. Зв'язок між суб'єктами правовідносин їх взаємні права та обов'язки виникають на основі норм права та за наявності юридичних фактів.

Правовідносини у сфері публічних закупівель, які дозволяють реалізувати законні інтереси, права та свободи й забезпечити виконання обов'язків конкретними суб'єктами публічних закупівель та виникають після дії юридичного факту.

Акти реалізації права, як результат адміністративно-правових відносин (правовідносин) у сфері публічних закупівель, як активні дії щодо дотримання вимог правових норм, виконання зобов'язувальних правових розпоряджень і використання можливостей, що надаються адміністративно-правовими нормами у сфері публічних закупівель. Серед актів реалізації права потрібно виділити правозастосовні акти, що передбачає видання державно-владного акта у випадках, коли суб'єкти права самі, без втручання держави в особі його компетентних органів, не можуть реалізувати свої права та виконати обов'язки. Необхідність у виданні правозастосовних актів виникає у випадках, коли самі норми права передбачають, що індивідуалізація прав та обов'язків здійснюється органами держави, посадовими особами, а не учасниками

правовідносин, або у випадках, коли суб'єкти правовідносин у сфері публічних закупівель поведуться протиправно..

4. Автор дійшов висновку, що Адміністративно-правові норми, що регулюють публічні закупівлі містяться в Законах та підзаконних нормативно-правових актах. Значна частина норм містяться в підзаконних нормативно-правових актах, які видані КМУ, міністерствами, відомствами, а саме в наказах, інструкціях, рішеннях, регулюють різні аспекти державного управління у сфері публічних закупівель.

Адміністративно-правові норми складаються з складових частин: гіпотеза, диспозиція, санкція. У диспозиціях здебільшого формулюються права, визначаються перелік, повноваження суб'єктів державного регулювання та контролю у сфері закупівель.

Юридичні факти входять до складових частин правовідносин та безпосередньо викликають правовідносини. Разом з тим юридичні факти також входять окремо до складу механізму адміністративно-правового регулювання.

З однієї сторони юридичні факти (які також визначені у нормах права) у складі механізму адміністративно-правового регулювання у сфері публічних закупівель зв'язують між собою адміністративно-правові норми у сфері публічних закупівель, внаслідок чого виникають правовідносини та в подальшому акти реалізації права, як результат адміністративно-правових відносин (правовідносин) у сфері публічних закупівель.

5. Акти реалізації права є наслідком адміністративно-правових відносин (правовідносин) у сфері публічних закупівель, виражаються в діях по дотриманню правових норм, виконанню правових розпоряджень і реалізації прав та обов'язків у сфері публічних закупівель. Правозастосовні акти у сфері публічних закупівель видаються компетентними органами державного управління при реалізації своїх повноважень, а також у випадках, коли суб'єкти правовідносин у сфері публічних закупівель поведуть себе протиправно. Так, акт перевірки Державної аудиторської служби є правозастосовним актом, який є різновидом реалізації адміністративного права при здійсненні державного управління у сфері публічних закупівель.

Саму процедуру, процес моніторингу, що здійснюється уповноваженим державним органом, можна розглядати як акт реалізації права, результат адміністративно-правових відносин (правовідносин) у сфері публічних закупівель, як активні дії щодо перевірки дотримання вимог правових норм, виконання зобов'язувальних правових розпоряджень і використання можливостей у сфері публічних закупівель

Протоколи про адміністративні правопорушення за ст. 164-14 КУпАП, які складають уповноважені на те посадові особи Рахункової палати, органів державного фінансового контролю, є правозастосовними актами, які є різновидом реалізації адміністративного права при державному управлінні у сфері публічних закупівель. До правозастосовних актів також необхідно віднести постанови по справах про адміністративні правопорушення, які винесені за результатами розгляду судьями районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів, а також винесеними органами державного фінансового контролю в межах компетенції.

6. Встановлені основні положення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель у країнах ЄС, окремі з яких потребують врахування в національному законодавстві:

Для законодавства ЄС притаманний підхід, у відповідності до якого якщо порогова вартість предмету закупівлі є меншою за нормативно визначену законодавством ЄС, то державні замовники використовують норми національних законів про публічні закупівлі.

Термін подачі документів для участі у переважній більшості конкурсів достатній для подання пропозицій, їх вивчення учасниками та становить від 10-15 до 35-52 днів. Автором стверджується, що національне законодавство України закладає корупційну основу здійснення публічних закупівель в тому числі по причині недостатнього часу для потенційних учасників для надання своїх пропозицій для участі у публічних закупівлях.

Законодавчо визначена необхідність комісій установами-замовниками у складі щонайменше трьох осіб, у разі здійснення закупівлі товарів або послуг на суму понад 1 млн. євро – у складі щонайменше п'яти осіб.

Відповідно до тендерного договору, договором повинна бути призначена відповідальна особа в місцевій адміністрації. Ця особа несе відповідальність за керівництво та контроль за виконанням договору.

7. Визначені напрями удосконалення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні, які передбачають необхідність звітування замовника в електронній системі закупівель, коли укладає прямий договір, якщо вартість предмета закупівлі товару або послуги менше ніж 50 тисяч грн; строк для подання тендерних пропозицій повинен бути не менше, ніж тридцять днів з дня оприлюднення оголошення про проведення відкритих торгів в електронній системі закупівель; запропоновані інші пропозиції до законодавства.

ПІДПАЛА І.В., доктор юридичних наук: В роботі Ви приділили увагу вивченню генезису і розвитку інституту публічних закупівель в Україні. Яке значення має вивчення вказаної проблеми?

КУПЦОВ М.В.: Інститут публічних закупівель в Україні має історію свого розвитку та становлення, які потрібно вивчити в необхідних межах наукового дослідження. Це пояснюється тим, що для вдосконалення будь-якого соціально-економічного явища необхідно знати історію його виникнення, становлення та розвитку так як будь-яке законодавство в певній частині базується на законодавстві минулих часів. В той же час не все нове законодавство може пройти перевірку часом та інколи потрібно повертатися до певних підходів минулого часу, які виправдали себе. Водночас з урахуванням недоліків минулого законодавства створюється нове, яке повинно відповідати сучасним тенденціям та напрямкам європейського законодавства. При цьому національне законодавство має свої особливості з урахуванням специфіки розвитку нашої держави в окремі історичні періоди. Відповідно, для належного адміністративно-правового забезпечення інституту публічних закупівель в Україні необхідно знати його генезис і розвиток, тобто історію його становлення.

Разом з тим, в контексті нашого дослідження, на наш погляд важливим є врахування позитивного досвіду минулого законодавства щодо публічних

закупівель в частині захисту вітчизняного товаровиробника, що потрібно використовувати під час правотворчої діяльності.

Відповідь закінчив, дякую!

ЯРМАКІ Х.П. доктор юридичних наук, професор: В підрозділі 1.2. Ви дали визначення публічних закупівель. Яке значення має це визначення з точки зору потреб практики?

КУПЦОВ М.В: У п. 25 частини 1 статті 1 Закону України «Про публічні закупівлі» дається доволі не конкретне визначення публічних закупівель. На наш погляд це визначення може бути багатограним та не в повній мірі визначати сутність закупівель. Тому законодавець пішов шляхом короткого визначення, а саме про те, що публічна закупівля – це придбання замовником товарів, робіт і послуг у порядку, встановленому цим Законом.

Разом з цим на нашу думку потрібно давати визначення більш деталізовано, з метою вказування основних принципів, на яких повинні базуватися публічні закупівлі.

Публічні закупівлі можна визначити як закупівлі товарів, робіт і послуг для забезпечення потреб держави, територіальних громад та об'єднаних територіальних громад, які повинні забезпечити добросовісну конкуренцію серед учасників, максимальну економію, ефективність та пропорційність, відкритість та прозорість на всіх стадіях, недискримінацію учасників та рівне ставлення до них, об'єктивне та неупереджене визначення переможця, запобігання корупційним діям і зловживанням, необхідні технічні та якісні характеристики предмета закупівлі. У визначення вказані суб'єкти закупівель, а також принципи, яких повинні дотримуватися учасники закупівель.

З точки зору потреб практики важливо, щоб вказані принципи були деталізовані в законодавстві та були забезпечені державою.

СТЕПАНЕНКО С.В. доктор з державного управління, доцент: В роботі Ви приділяєте увагу механізму адміністративно-правового регулювання публічних закупівель. Як Ви дійшли до висновків щодо структури вказаного механізму?

КУПЦОВ М.В.: В ході нашого наукового дослідження нами було вивчено механізм адміністративно-правового регулювання публічних закупівель. Це питання важливо і з точки зору теорії, і з точки зору практичної діяльності.

В цілому основні положення механізму адміністративно-правового регулювання публічних закупівель базуються на загальних положеннях теорії держави та права. З точки зору теорії держави і права на наш погляд враховані основні погляди на проблематику, а після цього були враховані позиції вчених з науки адміністративного права. З урахуванням положень теорії держави і права було здійснено найбільш повне визначення механізму адміністративно-правового регулювання публічних закупівель з позицій адміністративного права.

За результатами наукового дослідження ми дійшли висновку, що механізм адміністративно-правового регулювання публічних закупівель включає в себе:

Адміністративно-правові норми у сфері публічних закупівель, що закріплюють порядок проведення публічних закупівель, в яких визначено суб'єкти публічних закупівель, їх права та обов'язки, юридичні факти, за наявності яких норми права починають діяти, а також державно-примусові заходи, що

застосовуються у разі невиконання визначених правових вимог щодо порядку здійснення публічних закупівель.

Юридичні факти, які встановлюють конкретні обставини, за наявності яких «включається» механізм адміністративно-правового регулювання публічних закупівель. Зв'язок між суб'єктами правовідносин їх взаємні права та обов'язки виникають на основі норм права та за наявності юридичних фактів.

Правовідносини у сфері публічних закупівель, які дозволяють реалізувати законні інтереси, права та свободи й забезпечити виконання обов'язків конкретними суб'єктами публічних закупівель та виникають після дії юридичного факту.

Акти реалізації права, як результат адміністративно-правових відносин (правовідносин) у сфері публічних закупівель, як активні дії щодо дотримання вимог правових норм, виконання зобов'язувальних правових розпоряджень і використання можливостей, що надаються адміністративно-правовими нормами у сфері публічних закупівель. Серед актів реалізації права потрібно виділити правозастосовні акти, що передбачає видання державно-владного акта у випадках, коли суб'єкти права самі, без втручання держави в особі його компетентних органів, не можуть реалізувати свої права та виконати обов'язки. Необхідність у виданні правозастосовних актів виникає у випадках, коли самі норми права передбачають, що індивідуалізація прав та обов'язків здійснюється органами держави, посадовими особами, а не учасниками правовідносин, або у випадках, коли суб'єкти правовідносин у сфері публічних закупівель поведуться протиправно.

ДЕНИСОВА А.В. доктор юридичних наук, професор: У своїх висновках за результатами наукового дослідження Ви пропонуєте частину 2 ст. 8 ЗУ «Про публічні закупівлі» доповнити пунктом 6, у відповідності до якого рішення про початок моніторингу процедури закупівлі приймає керівник органу державного фінансового контролю або його заступник (або уповноважена керівником особа) за наявності нової підстави, а саме інформації, отриманої від громадян. Як Ви можете пояснити свою позицію?

КУПЦОВ М.В.: На нашу думку законодавець не врахував можливості громадян як в частині контролю, так й в частині реагування на можливі порушення у сфері публічних закупівель. Так, в поточній редакції ак підстава у пункті 5 ч. 2 ст. 8 ЗУ «Про публічні закупівлі» зазначається як підстава «інформація, отримана від громадських об'єднань, про наявність ознак порушення (порушень) законодавства у сфері публічних закупівель, виявлених за результатами громадського контролю у сфері публічних закупівель ...».

Питання полягає в тому, що громадянин може не перебувати у громадському об'єднанні, але займає активну життєву позицію та бажає повідомити про порушення, на його думку, у сфері публічних закупівель.

На наш погляд, законодавець невиправдано не визначив звернення громадян, як підставу для початку моніторингу. Це значно знижує рівень впливу громадського контролю (у тому числі окремих громадян) за публічними закупівлями, який повинен бути можливий з боку окремих громадян, а не тільки з боку громадських об'єднань. З метою усунення вказаного недоліку, пропонуємо нашу пропозицію для доповнення законодавства.

КАЛАЯНОВ Д.М. доктор юридичних наук, професор: Певну частину роботи Ви присвятили вивченню досвіду адміністративно-правового регулювання публічних закупівель у зарубіжних країнах. До яких основних висновків ви дійшли? І чим цей досвід корисний для України?

КУПЦОВ М.В.: Так, дійсно, досвід адміністративно-правового регулювання публічних закупівель у зарубіжних країнах, насамперед в країнах ЄС, представляє велику цінність для України, особливо в частині зменшення корупційних чинників при здійсненні вказаних закупівель.

За результатами вивчення, на наш погляд, потрібно виділити наступні позитивні підходи законодавців європейських та інших країн:

Для законодавства ЄС притаманний підхід, у відповідності до якого якщо порогова вартість предмету закупівлі є меншою за нормативно визначену законодавством ЄС, то державні замовники використовують норми національних законів про публічні закупівлі.

Термін подачі документів для участі у переважній більшості конкурсів достатній для подання пропозицій, їх вивчення учасниками та становить від 10-15 до 35-52 днів.

Наприклад публічні закупівлі в Естонській Республіці регулюються положеннями Закону про публічні закупівлі 2017 року. Згідно з § 93 Закону у відкритій процедурі термін подання тендерних пропозицій не повинен бути коротшим, ніж 15 днів з моменту подання повідомлення про контракт до реєстру. В цілому в залежності від оціночної вартості публічної закупівлі цей термін становить від 15 до 45 днів, але може бути скрочений, але не менше ніж до 15 днів.

Нами стверджується, що національне законодавство України закладає корупційну основу здійснення публічних закупівель в тому числі по причині недостатнього часу для потенційних учасників для надання своїх пропозицій для участі у публічних закупівлях.

Законодавчо визначена необхідність комісій установами-замовниками у складі щонайменше трьох осіб, у разі здійснення закупівлі товарів або послуг на суму понад 1 млн. євро – у складі щонайменше п'яти осіб (Латвійська Республіка).

Відповідно до тендерного договору, договором повинна бути призначена відповідальна особа в місцевій адміністрації. Ця особа несе відповідальність за керівництво та контроль за виконанням договору (Королівства Бельгія).

На нашу думку вказаний підхід в законодавстві України зменшить рівень корупції при здійсненні закупівель.

Після відповідей на запитання науковців, виступив науковий керівник кандидат юридичних наук, доцент Сірко В.С., яка надала оцінку дисертанту, як людині грамотній, з науковим мисленням, досвідчену, цілеспрямовану та ініціативну. Купцов М.В., вдало зумів використати свій творчий потенціал і досить ґрунтовно та досконало виконав наукове дослідження.

Завдання, які поставив перед собою Купцов М.В. поступово розкриті в дисертації, надано слушні висновки, також в роботі є належна емпірична база.

Купцов М.В. цілком сформувався як науковець, її дисертаційне дослідження на тему «Адміністративно-правове регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського союзу: компаративний аспект», представлене на публічній презентації, є завершеною працею, яка має

суттєве значення для вітчизняної юридичної науки, а його автор готовий до атестації здобувача ступеня доктора філософії.

Під час наукової дискусії учасниками публічної презентації надано свої думки і міркування, щодо представленого на розгляд дослідження.

КОРНІЄНКО М.В. доктор юридичних наук, професор: Максим Володимирович виходить на захист, маючи гарну роботу. Незважаючи на події в країні дуже позитивно, що наука продовжує розвиватися, а здобувачі готувати дослідження та виходити на захист. Тема дисертації Купцова М.В., є актуальною зараз і не втратить своєї актуальності і в мирний час. Я підтримую роботу та бажаю Вам успіху.

ПІДПАЛА І.В. доктор юридичних наук: Цікава доповідь, Ви гідно трималися. На сьогодні в умовах воєнного стану питання регулювання публічних закупівель в Україні набуває своєї виключної актуальності, має перспективи і для майбутніх поглиблених наукових пошуків.

ДЕНИСОВА А.В. доктор юридичних наук, професор: Максим Володимирович, сьогоднішній день є одним з основних етапів по проходженню атестації Вашої роботи. Дослідження є завершеним і готовим для подальшої атестації.

БАРАНОВ С.О. кандидат юридичних наук, доцент: дозвольте висловити своє бачення стосовно цієї роботи. Приєднуючись до сказаного раніше, погоджуюсь, що тема є сталою, вічною. Враховуючи швидкі зміни законодавства, понятійного апарату, різних підходів щодо регулювання публічних закупівель в Україні, особливо під час дії режиму воєнного часу, який і зараз триває, тому тема є актуальною. Підтримую Вас і Вашу роботу.

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації на тему «Адміністративно-правове регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського союзу: компаративний аспект» поданої на здобуття ступеня доктора філософії в галузі знань 08 «Право» зі спеціальності 081 «Право»

Обґрунтування вибору теми дослідження. Після прийняття у 2016 році нового Закону України «Про публічні закупівлі» останній з моменту набуття чинності змінювався більше ніж 30-ма законами, зміни мали місце у більшості його положень. Разом з цим законом одночасно застосовується постанова КМУ від 12 жовтня 2022 року № 1178, якою затверджені особливості здійснення публічних закупівель товарів, робіт і послуг для замовників, передбачених

Законом України «Про публічні закупівлі», на період дії правового режиму воєнного стану в Україні та протягом 90 днів з дня його припинення або скасування. За неповних три роки, протягом 2022-2024 років вказана постанова КМУ вже змінювалася 25-ма правками. Чисельні зміни законодавства свідчать про активний розвиток інституту публічних закупівель, їх важливість в економічній, господарській діяльності держави.

При цьому доволі висока загальна кількість процедур закупівель. Так, у 2022 році зафіксовано 2,98 млн. лотів очікуваною вартістю 821,58 млрд. грн., в яких прийняли участь 184,57 тис. учасників. У 2023 році зафіксовано 3,76 млн. лотів очікуваною вартістю 1,23 трлн. грн., в яких прийняли участь 197,03 тис. учасників, у 2024 році зафіксовано 3,62 млн. лотів очікуваною вартістю 1,84 трлн. грн., в яких прийняли участь 192,52 тис. учасників, а у 2025 році зафіксовано 587,84 тис. лотів очікуваною вартістю 245,72 млрд. грн., в яких прийняли участь 73,61 тис. учасників.

Разом з тим кількість скарг за результатами проведення публічних закупівель протягом 2016-2025 років залишається стабільно високим. Пік скарг припадає на 2021 рік – 13450, в подальшому відбувалося незначне зниження, а саме 2022 році – 3930, у 2023 році – 10900, у 2024 році – 10510, за січень – лютий 2025 року – 1470 (додатки А, Є). Водночас це свідчить про недосконалість механізмів публічних закупівель, намагання привести їх до відповідності вимогам директивам ЄС.

Процес удосконалення триває надалі, оскільки залишаються окремі напрями вказаної діяльності, що потребують подальшого унормування. Одним із невирішених питань є необхідність вдосконалення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні з урахуванням досвіду країн ЄС.

У Стратегії реформування системи публічних закупівель на 2024-2026 роки, схваленою розпорядженням КМУ від 2 лютого 2024 р. № 76-р. відзначається, що нові реалії та виклики сьогодення, що є наслідком повномасштабної збройної агресії Російської Федерації, та надання Україні статусу кандидата на членство в ЄС вимагають негайного перегляду та удосконалення законодавства у сфері державно-приватного партнерства і концесії. Як основні завдання зазначених стратегічних цілей Стратегії включають такі пріоритети, що охоплюють інші можливі пов'язані заходи, зазначені в операційному плані, у тому числі: забезпечення ефективного та прозорого процесу закупівель, витрачання коштів донорів та реалізації проектів, пов'язаних з відбудовою України, а також запобігання зловживанням та корупційним практикам; забезпечення раціонального та ефективного використання бюджетних коштів шляхом розвитку прозорості, відкритої, зрозумілої, доступної, стабільної системи публічних закупівель та розвитку функціонування електронної системи закупівель.

Саме відсутність належного адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні викликає чисельні порушення вказаних закупівель в Україні, зловживання у вказаній сфері з боку посадових осіб, що знижує довіру до України з боку міжнародних партнерів, у тому числі щодо подальшого надання допомоги Україні. Необхідністю втілення пропозицій з

метою часткового усунення причин та умов вказаних порушень обґрунтовується своєчасність, актуальність, а також наукове та практичне значення дисертаційного дослідження.

У зв'язку з викладеним актуальність теми дослідження також пояснюється тим, що в теперішній час проблема публічних закупівель постійно привертає до себе увагу не тільки науковців, осіб, які приймають участь в публічних закупівлях, а й все більше громадськості. Це пояснюється тим, що набувають публічного розголосу та резонансу факти очевидного завищення цін на товари, роботи та послуги, які надаються замовникам переможцями тендерів, що тягне за собою збільшення витрат з відповідних бюджетів, незаконне збагачення окремих осіб. Вказані негативні факти періодично встановлюються один за другим, про окремі з них зазначається у медіа, що викликає справедливе обурення в громадян. Умовами, які сприяють можливості здійсненню порушень у вказаній сфері є саме окремі недоліки адміністративно-правового регулювання публічних закупівель. Вказане в свою чергу негативно впливає на розбудову демократичної, правової держави. Вдосконалення інституту публічних закупівель особливо актуально в період триваючої широкомасштабної збройної агресії Російської Федерації проти України.

Теоретичну базу дослідження становлять роботи вітчизняних та зарубіжних учених у галузі адміністративного, конституційного, кримінального та інших галузей права, як: А. М. Бровдій, І. В. Влялько, К. Ю. Водоласкова, Н. В. Головка, А. М. Довбенко, М. Ю. Довгань, Н. Г. Дроздова, О. М. Земськова, В. В. Зубар, О. В. Іншина, К. Є. Крищенко, В. К. Малолітнева, О. В. Мацапура, В. П. Міняйло, В. М. Новаковець, Ю. О. Овrameць, А. О. Олефір, М. В. Остапюк, Я. В. Петруненко, Ю. І. Пивовар, М. С. Письменна, Г. І. Пінькас, Н. П. Селіванова, А. О. Сошников, О. Ф. Толпиго, О. Г. Турченко, К. І. Фамієва, Н. Ю. Цибульник, А. В. Черней, О. Л. Юдіцький та інших.

Високо оцінюючи науковий рівень цих праць, необхідно зазначити, що вказані вчені, здебільшого, розглядали окремі питання із нормативно-правового забезпечення публічних закупівель. Однак вказана проблематика достатньо не вирішена по потребує подальшого розроблення, в тому числі з урахуванням національних інтересів. Автором доведено, що необхідно переглянути процедуру публічних закупівель, яка регулюється адміністративно-правовими нормами, що містяться у законах та підзаконних нормативно-правових актах, на підставі яких відбуваються правовідносини у сфері публічних закупівель. Одними з напрямків для вдосконалення адміністративно-правової регламентації публічних закупівель є встановлення причин та умов, які викликають зловживання та сприяють їм у сфері публічних закупівель. Потребують врахування в національному законодавстві окремі положення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель у країнах ЄС, в тому числі збільшення терміну подачі пропозицій, необхідність визначення комісій установами-замовниками у складі щонайменше трьох осіб або п'яти осіб.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Обраний напрям дисертації відповідає Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020,

Національної стратегії у сфері прав людини (Указ Президента України від 25 серпня 2015 року № 501/2015), Стратегії боротьби з організованою злочинністю (розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 вересня 2020 року № 1126); Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року (Указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019), відповідно до розділу 3 Основних наукових напрямів та найважливіших проблем фундаментальних досліджень у галузі природничих, технічних, суспільних і гуманітарних наук Національної академії наук України на 2019-2023 роки, затверджених Постановою Президії НАН України від 30.01.2019 № 30, Тематики наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020–2024 роки (наказ МВС України від 11 червня 2020 року № 454).

Роботу виконано в межах науково-дослідної теми Одеського державного університету внутрішніх справ «Пріоритетні напрямки розвитку реформування правоохоронних органів в умовах розгортання демократичних процесів в державі» (номер державної реєстрації 0123U103538), та загально-кафедральної теми кафедри адміністративно-правових дисциплін: «Забезпечення прав, свобод і інтересів людини в сучасних умовах адміністративно-правовими засобами» (номер державної реєстрації 0121U109272). Обраний напрям відповідає Тематиці наукових досліджень і науково-технічних (експериментальних) розробок на 2020-2024 роки, затвердженої наказом МВС України від 11 червня 2020 року № 454.

Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої ради Одеського державного університету внутрішніх справ 26 вересня 2023 року, протокол № 2.

Мета і завдання дослідження відповідно до предмета та об'єкта дослідження. Метою дисертації є комплексний науковий аналіз проблем, пов'язаних із адміністративно-правовим регулюванням публічних закупівель в Україні та державах Європейського Союзу та формулювання на його основі науково обґрунтованих практичних і методичних рекомендацій щодо вдосконалення чинного законодавства із публічних закупівель і практики його застосування. Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання таких завдань:

- встановити генезис інституту публічних закупівель в Україні;
- розкрити поняття та сутність публічних закупівель;
- розглянути складові елементи механізму адміністративно-правового регулювання публічних закупівель;
- розглянути адміністративно-правові норми, юридичні факти, правовідносини у сфері публічних закупівель;
- розглянути акти реалізації права, як результат адміністративно-правових відносин (правовідносин) у сфері публічних закупівель;
- дослідити досвід держав ЄС щодо здійснення публічних закупівель;
- запропонувати напрями удосконалення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні;
- запропонувати зміни та доповнення до законодавства для вдосконалення функціонування інституту публічних закупівель.

Об'єкт дослідження – адміністративно-правові правовідносини, що виникають у зв'язку з адміністративно-правовим регулюванням публічних закупівель в Україні та державах Європейського Союзу

Предмет дослідження – адміністративно-правове регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського Союзу.

Методи дослідження. Методологічною основою дисертаційного дослідження є діалектико-матеріалістичний метод, що сприяв розумінню об'єкта дослідження щодо поєднання потреб наукових досліджень та практики діяльності учасників публічних закупівель, суб'єктів, які здійснюють контроль у сфері публічних закупівель. У дослідженні застосовувалися спеціально-правові методи, зокрема: формально-логічний – для вивчення понять «публічні закупівлі», «тендерні закупівлі», «адміністративно-правове регулювання», аналізу конструкцій деяких норм чинного законодавства України, обґрунтування висновків і пропозицій за темою дослідження (підрозділи 1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 3.1, 3.2); історико-правовий (для вивчення генезису інституту публічних закупівель в Україні, – у підрозділі 1.1); юридичного аналізу (для усвідомлення змісту норм національних правових актів щодо публічних закупівель – у підрозділах 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 3.1, 3.2); порівняльно-правовий – для з'ясування особливостей функціонування інституту публічних закупівель в Україні та в інших державах (підрозділи 1.1, 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 3.1, 3.2); статистичний – для узагальнення показників діяльності, пов'язаної з публічними закупівлями (підрозділи 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 3.1, 3.2); прогнозування – для розроблення пропозицій щодо чинного законодавства з питань публічних закупівель (підрозділи 1.2, 2.1, 2.2, 2.3, 3.1, 3.2);

Емпіричну базу дослідження становлять: чинне законодавство України; право ЄС та СОТ у сфері публічних закупівель; матеріали судової практики; акти законодавства окремих зарубіжних країн, статистичні дані щодо публічних закупівель в Україні за 2016-2025 роки. Також опрацьовані судові рішення, внесені до Єдиного державного реєстру судових рішень. Поряд з цим дисертант використовував особистий досвід роботи у правоохоронних органах.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що дисертація є кваліфікаційною науковою працею, в якій отримано нові результати щодо адміністративно-правового регулювання публічних закупівель. До найбільш вагомих результатів, що містять наукову новизну, слід віднести такі

у перше:

- з урахуванням міжнародного досвіду запропоновано підхід, у відповідності до якого в КУпАП необхідно визначити повний перелік суб'єктів адміністративної відповідальності серед осіб, причетних до здійснення закупівель, які відповідно порушують законодавство у сфері публічних закупівель, впливають на зміст документації про закупівлю та/або проведення процедури закупівель, а саме: керівника замовника, службових (посадових) осіб замовника, уповноважених осіб замовника, працівників замовника, які були залучені для підготовки тендерної документації та/або оголошення про проведення закупівлі, проведення закупівлі;

- встановлено, що порядок звільнення службової (посадової) особи замовника та/або уповноваженої особи замовника від притягнення до

адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері закупівель, у разі усунення порушень замовником відповідно до висновку, що визначено у ч. 9 ст. 8 ЗУ «Про публічні закупівлі», протирічить положенням ст. 22 «Можливість звільнення від адміністративної відповідальності при малозначності правопорушення» КУпАП. Виходячи зі змісту ст. 22 КУпАП потрібно скласти протокол про адміністративне правопорушення за порушення законодавства про закупівлі і тільки після цього обмежитись усним зауваженням. Таким чином буде досягнуто виконання завдань КУпАП, визначених у ст. 245 КУпАП.

удосконалено:

- зміст генезису інституту публічних закупівель в Україні та визначені його періоди;

- зміст процедури публічних закупівель, яка регулюється адміністративно-правовими нормами, що містяться у законах та підзаконних нормативно-правових актах, на підставі яких відбуваються правовідносини у сфері публічних закупівель;

дістало подальшого розвитку:

- визначення поняття публічних закупівель.

- визначення та зміст механізму адміністративно-правового регулювання публічних закупівель;

- сутність актів реалізації права, як наслідку адміністративно-правових відносин (правовідносин) у сфері публічних закупівель, що виражаються в діях по дотриманню правових норм, виконанню правових розпоряджень і реалізації прав та обов'язків у сфері публічних закупівель.

- напрями удосконалення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що отримані наукові результати дисертаційного дослідження використовуються та можуть бути запроваджені у:

- *науково-дослідній сфері* – для подальшої розробки та вирішення проблем адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні з урахуванням досвіду у державах ЄС (акт впровадження в науково-дослідну діяльність Одеського державного університету внутрішніх справ від 30 квітня 2025 року);

- *законотворчій діяльності* – при внесенні доповнень до чинного законодавства, яке регламентує питання публічних закупівель в Україні, при визначенні повного переліку в КУпАП суб'єктів адміністративної відповідальності серед осіб, причетних до здійснення закупівель, які відповідно порушують законодавство у сфері публічних закупівель, впливають на зміст документації про закупівлю та/або проведення процедури закупівель, з'явиться стримуючий фактор щодо майбутніх порушень законодавства про публічні закупівлі, зменшить можливості отримання неправомірних винагород, зайвих витрат бюджетних коштів на закупівлі.

- *навчальному процесі* – при проведенні занять за відповідними темами з навчальних дисциплін: «Адміністративне право», «Адміністративний процес», «Кваліфікація адміністративних правопорушень» (акт впровадження в

навчальний процес Одеського державного університету внутрішніх справ від 29 квітня 2025 року).

Апробація результатів дисертації. Основні положення дисертації обговорювались на кафедрі Адміністративного права та адміністративного процесу Одеського державного університету внутрішніх справ. Результати дисертаційного дослідження були оприлюднені та доповідалися на п'яти міжнародних, всеукраїнських та відомих науково-практичних конференціях: «Роль та місце правоохоронних органів у розбудові демократичної правової держави» (м. Одеса, 2024 р.); «Державно-правові засади формування безпечного середовища в Україні в умовах сучасних викликів» (м. Одеса, 2024 р.); «Кримінально-правові, кримінологічні та кримінально-виконавчі заходи попередження злочинності в період воєнного стану» (м. Одеса, 2024 р.); «Стан та перспективи розвитку адміністративного права України» (м. Одеса, 2024 р.); «Проблеми кримінального аналізу» (м. Одеса, 2024 р.).

Публікації. Основні наукові результати дисертації відображено в 10 наукових публікаціях, серед яких 5 наукових статей, опубліковані в юридичних фахових виданнях України, затверджених наказом МОН України, 5 тез доповідей на науково-практичних конференціях, з яких 3 – міжнародні.

Структура дисертації складається з анотації-вступу, трьох розділів, що містять сім підрозділів, висновків, списку використаних джерел (244 найменування), 11 додатків. Загальний обсяг дисертації становить 256 сторінки, з яких основного тексту 181 сторінок.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ ТА ВІДОМОСТІ ПРО АПРОБАЦІЮ МАТЕРІАЛІВ ДИСЕРТАЦІЇ:

1. Купцов М. В. Про окремі питання адміністративно-правового регулювання публічних закупівель : *Південноукраїнський правничий часопис*. 2024. № 1. С. 148–152. URL: <http://sulj.oduvs.od.ua/archive/2024/1/25.pdf>. (дата звернення: 01.02.2025)

2. Купцов М. В. Про окремі етапи розвитку адміністративно-правового регулювання інституту публічних закупівель в Україні : *Держава та регіони. Сер. Право*. 2024. № 1 (83) т. 2. С. 154–159. URL: http://www.law.stateandregions.zp.ua/archive/1-2_2024/1-2_2024.pdf (дата звернення: 01.02.2025).

3. Купцов М. В. Становлення поняття публічних закупівель у вітчизняному законодавстві : *Південноукраїнський правничий часопис*. 2024. № 4. С. 46–50. URL: <http://www.sulj.oduvs.od.ua/archive/2024/4/11.pdf> (дата звернення: 01.02.2025).

4. Купцов М. В. Про основні положення механізму адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні : *Право та державне управління*. 2024. № 2. С. 363–370. URL: http://pdu-journal.kpu.zp.ua/archive/2_2024/50.pdf (дата звернення: 01.02.2025).

5. Купцов М. В. Щодо окремих напрямів удосконалення адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні : *Право і суспільство*. 2024. № 4. С. 555–562. URL:

http://www.pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2024/4_2024/80.pdf (дата звернення: 01.02.2025).

Наукові публікації, що засвідчують апробацію матеріалів дисертації та додатково відображають її наукові результати:

1. Купцов М. В. Адміністративно-правове регулювання публічних закупівель : окремі проблемні питання. *Роль та місце правоохоронних органів у розбудові демократичної правової держави* : матеріали XVI Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф., 29 бер. 2024 р. Одеса : ОДУВС, 2024. С. 66–69.

2. Купцов М. В. Розвиток інституту публічних закупівель в Україні. *Державно-правові засади формування безпечного середовища в Україні в умовах сучасних викликів* : матеріали Всеукраїнської наукової конференції, 18 груд. 2024 р. Одеса : ОДУВС, 2024. С. 307–311.

3. Купцов М. В. Становлення поняття публічних закупівель. *Кримінально-правові, кримінологічні та кримінально-виконавчі заходи попередження злочинності в період воєнного стану* : матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції, 29 лист. 2024 р. Одеса : ОДУВС, 2024. С. 123–127.

4. Купцов М. В. Механізм адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні. *Стан та перспективи розвитку адміністративного права України* : матеріали XI Міжнародної науково-практичної інтернет конференції, 24 жовт. 2024 р. Одеса : ОДУВС, 2024. С. 103–105.

5. Купцов М. В. Про деякі проблемні питання формування адміністративно-правового регулювання публічних закупівель в Україні. *Проблеми кримінального аналізу* : матеріали міжнародної науково-практичної конференції, 10 трав. 2024 р. Одеса : ОДУВС, 2024. С. 86–89.

УХВАЛИЛИ:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Купцова Максима Володимировича на тему: «Адміністративно-правове регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського союзу: компаративний аспект».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Купцова М.В. відповідає спеціальності 081 «Право» та вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах) затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 року № 261, Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

3. Рекомендувати дисертацію Купцова Максима Володимировича на тему: «Адміністративно-правове регулювання публічних закупівель в Україні та державах Європейського союзу: компаративний аспект» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 «Право».

Головуюча на засіданні
кафедри адміністративно-правових дисциплін
Інституту права та безпеки
Одеського державного університету внутрішніх справ
доктор юридичних наук, професор

Аліна ДЕНИСОВА